

[Larsen-Badse.]

Dette vil med andre Ord sige, at man i første Række vel tænker paa Kondenseringsfabrikker. Jeg gaar ud fra, at status quo her kan opretholdes, at den samme Ordning, som blev truffet i Fjor for Mælkekondenseringsfabrikkers Vedkommende, som eksporterer hele deres Produktion til Ulandet, kan bevares, det vil sige, at den Sukkerpris bibeholdes, som betinges af Verdensmarkedets Priser.

At det kommer til at koste noget, for saa vidt som hele Produktionen skal fremstilles herhjemme, er jeg fuldkommen klar over. Det er formentlig ogsaa med dette for Øje, at den højtærede Minister stiller Forslag om, at efter at de 30 Ø. er udbetalt til Roedyrkerne, og efter at disse Procenter er udbetalt til De danske Sukkerfabrikkers Aktionærer, skal Resten gaa til Statskassen. At Statskassen skulde have direkte Fordel af Sukkerordningen, er imidlertid noget — det maa jeg tilstaa —, som tiltaler mig i meget ringe Grad. Man ser, at der i de Forslag, der er behandlet i den sidste Tid — jeg henviser her til Forslaget om Kødordningen og Forslaget om Kartoffelmelsordningen —, ikke foreslaas noget om, at Staten skal have en særlig Indtægt af dem. Derimod kan man naturligvis ikke modsætte sig, at de Udgifter, som Staten direkte paa-tager sig i den Anledning, skal godtgøres Staten, saaledes at Ordningen i højere Grad, end Tilfældet er, kommer til at hvile i sig selv.

Hvad den øvrige Industri angaar, som ogsaa forbruger Sukker, og i hvis Produktion Sukker indgaar som en temmelig betydelig Bestanddel, kan det jo nærmere overvejes, hvordan man skal have at forholde sig. Forholdet er vel dèr efterhaanden blevet det, at disse Industrier arbejder paa et lukket Marked. Der er saaledes ikke særlig stor Grund til at give disse en Undtagelsesstilling; thi paa et lukket Marked har man jo dog ikke den Konkurrence, som man har, naar Markedet er aabent.

Jeg vil gerne udtale min Tilslutning til den Tanke, der blev fremsat af det ærede Medlem Hr. Clausager om, at et Udvalg, eventuelt et Rigsdagsudvalg, blev nedsat, som Ministeren kunde raadføre sig med i Anledning af, at denne Lov føres ud i Livet. Der har været adskillige Punkter, hvor man har maattet ty til en Fortolkning af Bestemmelserne, som maaske ikke har været forudsat, idet Bestemmelserne ikke har været tilstrækkelig klare, og derfor vilde jeg tro, at Parterne maaske vilde føle sig noget mere betryggede ved, at et saadant

Udvalg var nedsat. Jeg haaber ikke, den højtærede Minister og Rigsdagen vil modsætte sig, at dette sker

Til det ærede Medlem Hr. Clausager vil jeg i øvrigt sige, at jeg glæder mig selvfølgelig over det Standpunkt, det ærede Medlem paa sit Partis Vegne kunde tage ved Behandlingen af dette Lovforslag i Modsætning til i Fjor. Thi i Fjor foregik Begravelsen af Venstres Forslag omtrent paa denne Aarstid, og Ligtalen over det kommer altsaa noget bagefter. Men jeg tager den til Efterretning.

Jeg ønsker blot at føje til, at naar det ærede Medlem Hr. Clausager vil sige, at det, Venstre foreslog, var en varig Ordning, saa ligger Forholdet jo saaledes, at hvis Verdensmarkedets Pris gaar saaledes op — den behøver ikke at gaa saa forfærdelig meget op —, at man kan vende tilbage til de gamle Forhold igen, saa har vi for saa vidt en varig Ordning, som der har været arbejdet under paa tilfredsstillende Maade gennem en Aarrække. Jeg ser derfor ikke nogen Grund til som et Fremtidsperspektiv at stille op, at hvis der en Gang skulde komme en Prisstigning, da skulde Staten have Del i denne. Staten paa-tænker dog ikke, hvis der skulde komme en Prisstigning — hvad vi alle maa ønske — paa andre Landbrugsprodukter, at tage nogen Del deraf. Hvorfor man saa skulde gøre det i dette særlige Tilfælde, maa jeg tilstaa, at jeg ikke forstaar.

Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch omtalte i Forbindelse med Ordningen fra i Fjor den Agitation, der nu paa ny har været rejst om de Krav, der skulde stilles af Roedyrkerne til den nuværende Ordning. Jeg vil for mit Vedkommende gerne sige, at jeg staar ikke bagved de Krav i den Udstrækning, de oprindeligt havde, og jeg er tilbøjelig til at mene, at Roedyrernes Repræsentanter heller ikke staar bagved dem mere. Deraf vil jeg kunne drage den Slutning, at det vilde være muligt at fremskaffe en Overenskomst som Grundlag for Gennemførelsen af dette Lovforslag, saaledes at alle de forskellige Parter kan enes og i fuld Samdrægtighed kan føre Loven ud i Livet.

Men det ærede Medlem var inde paa en Betragtning i Anledning af § 8, som giver Ministeren Bemyndigelse til at overvaage Lovens Overholdelse, og under sine Betragtninger kom det ærede Medlem ogsaa ind paa, at Bestemmelsen formentlig ogsaa maa gælde Arbejdskraften ude i Roemarken. Dèr maa jeg mene, at det ærede Medlem i det Øjeblik har glemt, at der for